

Motionera! Senast 31 januari

Den 15-17 juni är det dags för riksstämman 2012, denna gång i Halland! Därför är det hög tid att sätta sig och snickra ihop din krets bästa idéer till motioner.

Att skriva en motion är det viktigaste sättet att påverka föreningens verksamhet. Alla motioner som kommer in i tid behandlas av riksstyrelsen och tas sedan upp till beslut på riksstämman. Dina förslag och synpunkter blir alltså diskuterade och beslutade av hela föreningen på stämman.

Alla kretsar, länsförbund och enskilda medlemmar kan lämna in motioner till riksstämman. Till riksstämman 2006 kom det in ett 40-tal motioner, 2008 kom det in 51 motioner och 2010 hela 92 stycken!

Osäker på hur en motion ska se ut? Följ mallen nedanför!

Senast klockan 24.00 den 31 januari ska motioner till riksstämman vara rikskansliet tillhanda, helst via e-post på adressen:

maarit.gustafsson@naturskyddsforeningen.se

eller:

Naturskyddsforeningen

Att: Maarit Gustafsson

Box 46 25

116 91 Stockholm

Tyck till!

Motion till Naturskyddsforeningens riksstämman 2012

Rubrik:

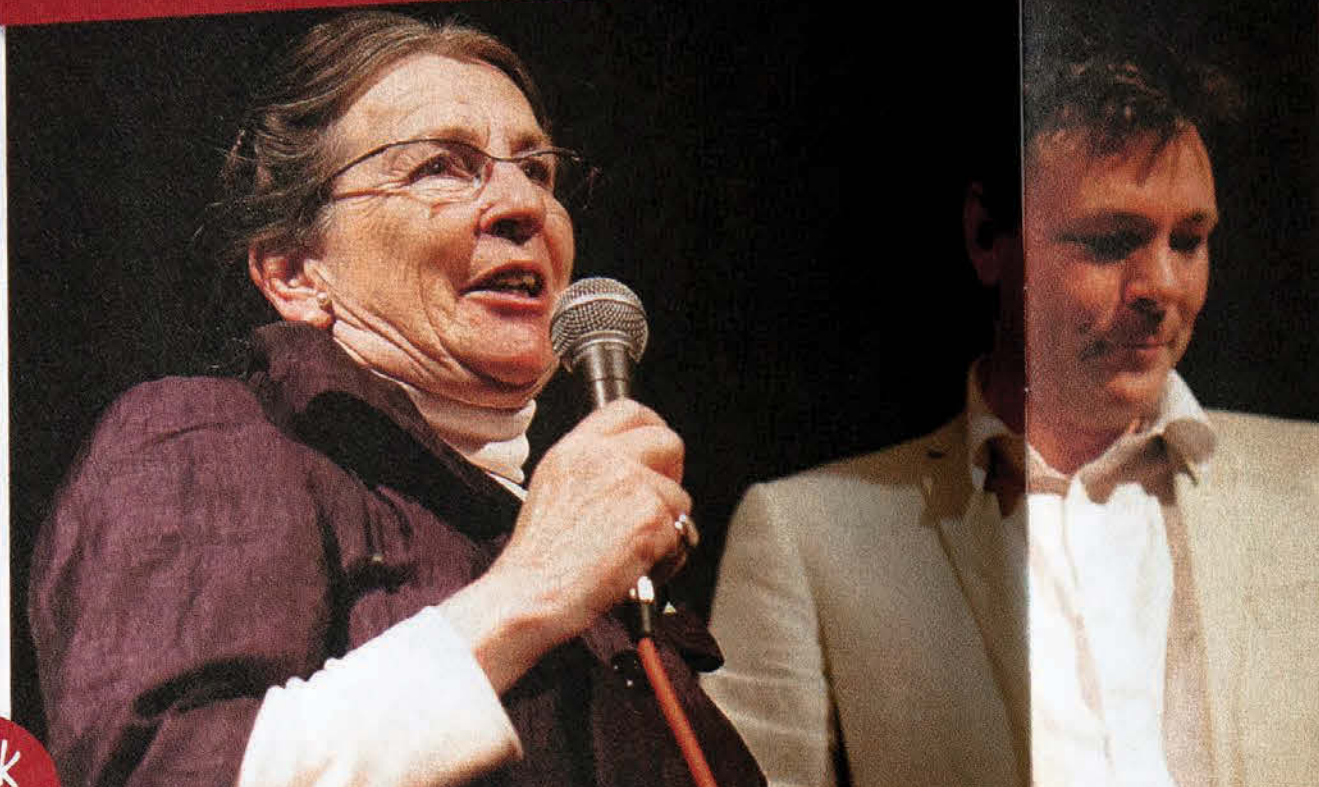
Argument: (beskriv idén, dina tankar, problemet, bakgrunden till förslaget, förslag till lösningar, varför, osv.)

Vi/Jag föreslår riksstämman att besluta att: (försök formulera beslutsförslaget konkret och tydligt. Vad vill du/ni att riksstämman ska besluta att Naturskyddsforeningen ska göra?)

Ort: Datum:

Motionärens namn:

"Framtiden är vår bundsförvant och snuttefilt. Vi måste också se vad som är viktigt för människor i dag."

Birgitta Rauschnig, Sigtuna, fick ta emot utmärkelsen Silverfalken som överlämnades ordförande Mikael Karlsson.

Mazi Farzin och Katrin Hammarlund från Stockholm menade att omställningsrörelsen kan hjälpa Naturskyddsforeningen att engagera fler medlemmar.

Häriifrån till framtiden

Omställning, gemenskap och föreningskänsla. Temat för årets rikskonferens var "Häriifrån till Framtiden – en konferens om de stora idéerna och de svåra frågorna". Önskemålen från stämman om mer omställningsfrågor och rådslagskultur färgade årets rikskonferens.

Tyllgardinen i Ljusgrigen fladdrade för vinden som drog genom djurparken i Eskilstuna och snuddade vid 250 medlemmar. Det var dags för rikskonferensen om hur vi flyttar samhället häriifrån till framtiden. Karl-Axel Reimer, ordförande i länsförbundet i Södermanland, välkomnade med några lokala ljusglimtar – det fina "Projekt kraftsamling" om ideellt

kraft för naturen, Trosakretsen som fått 50 procent fler medlemmar och om sjön Båven som slapp 800 fritidshus tack vare att den ideella naturvården samverkade. Kommundirektören Pär Eriksson uttryckte sin stora respekt för föreningens långa historia och mäktiga medlemmantal. "Jag är jätteglad i djupet av mitt hjärta för att ni valt att vara här! Stå på er", sa han och lovade att ta ansvar för att skapa en mer ekologisk hållbarhet i den forna industristaden, som en väg bort från nedsmutsade platser och arbetslöshet.

Svante Axelsson konstaterade: Ingen tar de första tuffa stegen. Det är som i väntrummet till tandläkaren – det är mer ängest att vänta än att komma loss.

Vi måste prata om det goda livet vi kommer att få om vi ställer om. Inom tre till sex år måste de globala utsläppen av växthusgaser vända ner. Vi måste förstå alla motargumenten och få med oss en större flock människor som ser att vår värld är möjlig.

Mikael Karlsson sa: Vi är ett helt hav av engagerade som har makroobjektivet på idag och teleobjektivet på framtiden. Vägkrökmänniskor som är vetgiriga och tar oss vidare. Vi behöver både den långsiktiga folkbildande vägen och katastroftänket. Han pratade om frigörelse från det gamla materialistiska sättet att tänka och nämnde patriarkatets sammanbrott som den viktigaste förändringen för att skapa global livsmedelstrygghet. Idéhistorikern Sverker

Sörlin blundade inte för miljörelsens utmaningar. "Är det dags för en viss självrannsakan? Vi pratar om framtiden men är sämre på vardagens frågor och val. Framtiden är vår bundsförvant och snuttefilt. Vi måste också se vad som är viktigt för människor i dag. Alla som går till arbetsförmedlingen utan att veta om de någonsin får ett jobb måste känna att vi ser dem, förstår dem och pratar för dem. Hur ser miljörelsen på ungdomsarbetslösheten, på integrationspolitiken? Vi måste återupptäcka nuet!"

Efter den inledningen, började det öppna forumet. På dessa sidor kan du läsa vad tre av de många olika samtalsgrupperna pratade om.

Linnéa Falk

Hela föreningen

En grupp hade uppgiften att analysera frågan: "Naturskyddsforeningens organisation, hur samarbetar vi bäst mellan våra olika delar, kretsar-läns-riks-nätverk?" Mycket handlade om olika utmaningar i det ideella föreningsarbetet, behovet av anställda och länsförbundens roll.

– Ja, hur funkar samarbetet i Naturskyddsforeningen nu? inledde Jenny Luukkonen från Fältbiologerna.

– Det beror på var man

är. Vi har inget länskansli, sa Kerstin Seger från Södra Halland.

– Och ett länskansli är ingen garanti för att det är smärtfritt. Jag är här för dramat i relationen mellan länsförbund, nätverk och riks. Vi i länsförbundet ska redovisa nätverkets ekonomi och är arbetsgivare till nätverkskoordinatör, men har inget inflytande över vad nätverket ägnar sig åt, sa Marianne Steneroth-Silén från Skånes länsförbund.

Många ansåg ändå att ett länskansli ger mycket

styrka och kan skapa samverkan i föreningen hela vägen ut till kretsarna. Några i gruppen menade att det är synd att det bara finns pengar från riks till att finansiera länskansli i 6-8 länsförbund i två plus två år. Det tar minst tre år att jobba upp relationer och komma igång och då är finansieringen snart slut.

– Ja, det står och faller med att ha en länskansli. I Norrbotten har vi starka exploateringsintressen och så stor yta – det är så

Joumana Al-Rifai, Malmö, belönades med Silverfalk för sitt jobb med Schysst sommar.

mycket att göra och så få personer. Vi får välja om vi ska göra en insats för frågan eller hålla på med administration. Med en anställd har vi kunnat ha en utbildningsturné för att få igång klimatgrupper. Vi har stöttat kretsar med hemsidor. Vi har fått tillbaka medlemmar, fått näsan över vattenytan, klarat av att tänka framåt med föreningsutveckling, vad vi vill och hur vi uppnår det, sa Stina Åström från Norrbottens länsförbund.

Gruppen konstaterade